Unde să joace PÎRCĂLAB la 6 noiembrie?

ÎN ECHIPA F.I.F.A. SAU ÎN ECHIPA ROMÂNIEI?

După cum este cunoscut, la 6 noiembrie 1968, cu prilejul sărbătoririi unui deceniu de la data cuceririi de către *Brazilia* a titlului de campioană mondială în anul 1958 la *Stockholm*, federația braziliană a solicitat și *F.I.F.A.* a aprobat ca la acea dată, la *Rio de Janeiro* să se dispute un meci între *Brazilia* și o selecționată F.I.F.A., o echipă a restului lumii.

În aceeași zi, la *București*, echipa *României* urmează să întîlnească într-o partidă amicală cea mai prestigioasă parteneră de întrecere din ultimele decenii, actuala echipă campioană mondială, *Anglia*.

Selecționerii *F.I.F.A.*, s-au fixat asupra unor jucători de prestigiu din lumea întreagă. *Pîrcălab* a avut cinstea să fie printre fotbaliștii aleși pentru primul lot. Presupunînd că pînă atunci, la 6 noiembrie, *Pîrcălab* va fi în formă foarte bună și va rămîne în atenție pentru echipa F.I.F.A., dar și pentru lotul reprezentativ român, se pune problema opțiunii: BUCUREȘTI SAU RIO DE JANEIRO? S-ar putea să ne aflăm în fața unei asemenea dileme, care de pe acum începe să preocupe. Cel puțin, în redacția noastră discuția a început și părerile sînt împărțite. Probabil că mai tîrziu, federația noastră de fotbal va trebui să rezolve această problemă. De aceea sintetizăm în rîndurile de mai jos părerile redactorilor noștri, „pro" și „contra" participării lui *Pîrcălab* în echipa *F.I.F.A.* Cu rezerva ca selecționerii F.I.F.A. să-l mențină pe Pîrcălab printre cei 16 care vor face deplasarea în *Brazilia* și *Pîrcălab* să se pregătească temeinic pentru a merita ambele selecționări.

LA RIO DE JANEIRO?...

Credem că absența lui Pîrcălab din reprezentativa noastră, chiar și într-o partidă de anvergura celei cu campioana mondială, trebuie s-o acceptăm, s-o recomandăm chiar, știind că fotbalul românesc va fi astfel reprezentat la o partidă cu semnificații așa de deosebite și de largi. La Rio nu-i un simplu joc, nu-i o simplă reunire de nume sonore. Acolo partida Brazilia — Selecționata FIFA *capătă semnificații umane deosebite; acolo, fotbalul arată ce mijloc aproape inimitabil de cunoaștere, de apropiere, de amiciție, de eliminare a distanțelor și dificultăților de limbă este. Un reprezentant al României printre cei 22 de selecționați ai globului și ai fotbalului cu cele mai prestigioase rezultate ale epocii, iată un fapt deosebit pentru noi, pentru sportul nostru, pentru țara noastră. Rezonanțele unei asemenea prezențe, cu tonalități înregistrate pe toate continentele, merită acceptarea absenței* „săgeții Carpaților" *din importanta partidă cu reprezentativa* Angliei. *Ar fi o mîndrie pentru fotbalul românesc!*

Pîrcălab la Rio de Janeiro — *dacă va fi, se înțelege, reținut și în lotul restrîns, de 16 jucători — iată părerea noastră!*

...SAU LA BUCUREȘTI?

Sîntem de acord că este o mare cinste pentru un jucător român să joace într-o selecționată a lumii cu prilejul unei asemenea importante manifestări fotbalistice internaționale care va atrage atenția întregii lumi sportive. Ne-ar entuziasma să aflăm că Pîrcălab a jucat bine la Rio de Janeiro, că a înscris un gol, că va fi răsfățat de presa mondială.

Dar putem oare să renunțăm la aportul lui Pîrcălab în echipa României într-un meci cu echipa campioană mondială, Anglia, a cărei vogă din 1966 încoace este comparabilă cu a Braziliei după 1958?

Considerăm că avem datoria să prezentăm în meciul cu Anglia — o reeditare după 30 de ani — cea mai puternică formație românească posibilă. Nu pentru că am dori să învingem cu orice preț campioana mondială, ci pentru a o onora prestînd în compania ei un joc cît mai bun, cu formația noastră cea mai puternică.

Și apoi, dacă Anglia nu oferă jucători echipei F.I.F.A. pentru că joacă la București, de ce l-am da noi pe Pîrcălab? Ba chiar dacă Anglia s-ar priva de un jucător sau doi, poate s-o facă fiindcă are de unde. Noi nu avem. Deci, Pîrcălab la București.

Autorul acestei poziri în plasă a balonului — **Matei.** Ridică însă mingea din poartă — marele „rateur" al meciului, **Tarălungă**

CE NE-A PLĂCUT

PE DRUMUL CEL BUN

Boc nu s-a bucurat de prea multe complimente din partea cronicarilor. Firește că el s-a aflat la originea observațiilor, a aprecierilor nu tocmai măgulitoare cu care l-au „gratificat" uneori comentatorii de fotbal. Aceasta a fost situația la începutul sezonului; atunci cînd, colac peste pupăză, înzestratul fundaș central dinamovist a trebuit să suporte și efectele demoralizante ale autogolului de la **Tg. Mureș.** Dar lucrurile par să se schimbe. În turneul din **Italia,** cum o atestă și cronicile din **„Tuttosport" Torino, Boc** a fost unul dintre cei mai constanți și mai siguri apărători ai lui **Dinamo.** Iar duminică, în fața valorosului atac al **Stelei** el a strălucit din nou. Ne grăbim să punem pe hîrtie cuvenitele cuvinte de laudă. Sperînd că **Boc** nu ne va da ocazia, chiar săptămîna viitoare, să le retragem, amintind de inconstanța, de superficialitatea, de goana după efecte ieftine, care i-au produs atîta rău. Ci revenind cu întărirea elogiilor de acum, asupra seriozității, simplității și eficacității jocului lui.

MATEI ȘI GRAMA

Doi oameni au impresionat duminică, mai mult decît colegii lor din echipa Progresului: Matei și Grama. Primul s-a dovedit în ascendență de formă și în acest mod și-a putut exprima și îndeplini mult mai bine și mai eficient pentru echipă rolul de coordonator-constructor, dar și cel de realizator, dirijînd jocul cu mult tact, abilitate tehnică și fantezie. Secundul, pînă mai ieri-alaltăieri, nume necunoscut, parcurge cu siguranță și fermitate treptele consacrării, datorită seriozității în pregătire, perseverenței și unor calități fizice și morale bine puse în valoare.

DIVERSE...

Ne-a făcut plăcere să constatăm că venind spre stadion, spectatorii mureșeni au avut agreabila surpriză de a intra în posesia unei mici broșuri editată de clubul A.S.A., cuprinzînd programul campionatelor diviziilor A, B, C, programul primului tur al C.C.E., al Cupei Cupelor, al Cupei Orașelor Tîrguri și o agendă a preliminariilor Campionatului Mondial; ne-a plăcut schimbul de buchete de flori dintre căpitanii echipelor, Racksi și Nedelcu; ne-au plăcut aplauzele spectatorilor — primele ale meciului — adresate cu căldură fotbaliștilor oaspeți atunci cînd aceștia au oferit florile lor tribunelor; ne-a impresionat jocul excepțional realizat în primele 45 de minute de întreaga echipă gazdă; ca și replica elevilor lui Nicușor, dîrză, ofensivă, susținută pînă cînd fluierul arbitrului a pus capăt întrecerii; ne-a plăcut sportivitatea perfectă de care au dat dovadă ambele formații; ne-a impresionat efuziunea de dragoste, de prețuire a efortului încununat de succes, manifestată de public față de echipa sa; plină de sensuri, obiectivitatea lui D. Nicolae-Nicușor, antrenorul echipei Dinamo Bacău, care la marginea tristeții celui învins a găsit resorturile morale necesare pentru a gîndi frumos despre învingătorul său și a-l felicita sincer; în sfîrșit, ne-a plăcut zîmbetul de bucurie de pe chipul lui Lică Nunweiller atunci cînd, aflînd că Radu Nunweiller a jucat foarte bine la București în derbiul etapei, și-a uitat pentru cîteva clipe propria-i supărare.

OSPITALITATE

Duminică, ora 6,23 la sosirea trenului la Petroșeni. Pe peron la o oră atît de matinală și într-o zi de repaus, antrenorii Jiului, **Titus Ozon** și **Emil Ciurdărescu,** erau prezenți așteptînd eventualii oaspeți veniți ca oficiali, pentru a-i conduce în oraș și pentru a le oferi cazare etc. etc. Gestul celor doi este mai presus de orice laudă și-l aplaudăm din toată inima.

BRAVO DRIDEA!

Puțini sînt jucătorii al căror nume se leagă atît de strîns de numele echipei lor, ca **Dridea** de Petrolul Ploiești! Produs al clubului ploieștean, ale cărui culori le-a apărat în întreaga sa activitate fotbalistică, **Mircea Dridea** a jucat duminică cu o tragere de inimă care ar putea fi un exemplu pentru cei mai tineri. Și a avut și unele realizări de joc excelente, ca lovitura liberă-centrare din care a marcat **Grozea,** apoi o centrare la care Iuhasz a ratat deși fusese excelent servit la 6 metri în fața porții și, în fine, pentru a reține doar lucrurile absolut deosebite, o execuție de lovitură liberă de la 18 metri, la care **Gornea** a fost salvat doar de bara transversală. Pentru toate acestea și, mai ales, pentru dragostea față de echipă, **bravo Dridea!**

DEBUTUL LUI SFÎRLOGEA

Duminică, Sfîrlogea, **a jucat, în** sfîrșit, la Vagonul. **Primit cu ovații chiar de la încălzire, proaspătul arădean s-a debarasat rapid de tracul debutului, înfigîndu-se amenințător între apărătorii adverși. Cu tact, spirit de observație, rutină și elan, el a străpuns de două ori reduta adversă, ultima dată în mod strălucit și decisiv pentru soarta partidei. Imediat după meci, în cadrul unei bucurii colective,** Sfîrlogea **își manifesta discret euforia.** „Impresionat de primirea caldă pe care jucătorii și publicul mi-au făcut-o ca și de înțelegerea federației, am căutat să realizez multe în acest meci de debut. Chiar dacă și pînă acum m-am antrenat la Vagonul, astăzi nu am reușit să dau tot ceea ce pot. Lipsa meciurilor și-a spus cuvîntul. Mă înțeleg însă bine cu noii mei coechipieri și sper să realizăm lucruri frumoase". **Debutul lui** Sfîrlogea, **încununat de două goluri semnate de el și victoria finală a** Vagonului, **reprezintă, se pare, o garanție pentru speranțele viitorului.**

CE NU NE-A PLĂCUT

AU „UITAT" SALUTUL...

Gestul de nesportivitate, în puternic contrast cu atitudinea corectă de pe toată durata meciului, comis de o bună parte din componenții echipei **Steaua** (minus **Jenei,** căpitanul formației, apoi **Suciu, Sorin Avram**) — care au părăsit terenul fără să salute spectatorii, așa cum o cere nu numai o uzanță, o obligație de protocol, ci prețuirea pe care ești dator să o arăți publicului, partenerilor de întrecere, arbitrilor. Un fapt care a aruncat o umbră peste tot ceea ce am văzut, am aplaudat și aprobat, în minutele de întrecere.

ȘAPTE „MEDICI"..

Cînd **Șoanghe**r a fost lovit, în prima repriză a partidei Rapid—Progresul, pe teren au țîșnit, ca într-o veritabilă cursă de viteză, patru asistenți... Mai tîrziu, **Oaidă** a rămas la pămînt **la** un corner; din nou un sprint rapid cu 4 „concurenți"... Iar cînd s-au ciocnit **Dan** și **Oaidă,** spre locul „accidentului" s-a năpustit un lot mărit: șapte persoane au pătruns în teren!! Și toate acestea sub privirile îngăduitoare ale arbitrului **Em. Martin.** Oare toți acești „eroi" n-au observat că la meciurile internaționale n-au voie să pătrundă pe teren decît cu aprobarea arbitrului? Nici măcar Em. Martin?...

CÎT ȚINE PAUZA?

În ciuda repetatelor critici și a îndrumărilor date arbitrilor chiar înaintea acestei etape, totuși durata pauzei n-a fost respectată nici duminica trecută. Jocul **Rapid-Progresul,** de pildă, a fost reluat la 15 minute de la terminarea primei reprize, iar **Steaua-Dinamo** la 14 minute, astfel că — după cum remarca, pe bună dreptate, un antrenor — echipele ar fi avut nevoie de o nouă... încălzire. Oare nu se pot decide o dată arbitrii să respecte durata regulamentară a pauzei? Sau așteaptă mai întîi sancțiuni? Ar trebui ca federația să le facă și această plăcere...

JOACA...

Nu sînt puține cazurile de meciuri pierdute din greșeli personale elementare: un pas sau o interceptie greșită, un dribling nereușit... Meciul Rapid-Progresul a prezentat multe asemenea erori. Iată numai una, care era cît p-aci să se transforme în gol, eroare determinată ca atîtea altele, de superficialitatea unor jucători, de vechea lor metehnă de A SE JUCA în loc de A JUCA.

Min. 71. Fază statică în terenul rapidist. Dan **îi pasează, lateral, lui** Motroc, **acesta-i înapoiază balonul, pe care** Dan **îl trimite lejer lui** Angelescu. **Un nou pas, înapoi, în intenție pe adresa** Motroc, **dar mingea a nimerit la...** Țarălungă, **simplu spectator pînă atunci la amuzamentul rapidist. Acesta n-a lăsat însă să-i scape cadoul și o dată intrat în posesia balonului, a țîșnit spre poarta lui** Rămureanu. **Dar a ratat de la cîțiva metri! Noroc pentru cei ce se jucaseră...**

DE CE PE EXTREMĂ?

Antrenorul U.T.A.-ei, Dumitrescu, a simțit nevoia unei împrospătări a forțelor atacului arădean, în repriza a doua a meciului de la Ploiești. L-a scos pe **Șchiopu** și l-a trimis în teren pe **Brașovschi.**

De ce oare un fundaș și nu un atacant „de meserie", mai ales că **Sima** era și el pe banca de rezerve?! Oare, numai pentru a consemna un nou debut în prima divizie? În ori ce caz, un asemenea debut ni se pare formal și considerăm că el n-a fost prea încurajator pentru Brașovschi, care n-a putut convinge cu nimic, prin evoluția sa pe postul de extrem stînga.

NU-L „UCIDEȚI" PE MEȚCAS!

Deși echipa sa, U.T.A., juca la Ploiești, **textilistul** Mețcas **se afla duminică în tribunele stadionului C.F.R. din Arad. Abătut, privea totuși cu mult suflet evoluția** Vagonului. **Un confrate de la ziarul local i-a spus și nu fără noimă:** „La Vagonul ai juca cu succes pe orice post"! **La care** Mețcas **a oftat răspunzînd:** „Aș vrea să joc la Vagonul dar nu mi s-a dat dezlegare. Oare nu-i păcat să fiu ținut în afara terenului? Înțeleg, la U.T.A. nu mai corespund, dar la Vagonul, unde pot fi util..." **În ultimul timp printre echipele noastre circulă o vorbă.** „Cine nu are bătrîni, să și-i cumpere". **E drept,** Vagonul **are destui jucători în vîrstă dar un „bătrîn" ca** Mețcas, **capabil să dirijeze compartimentele echipei, i-ar fi util. La 32 de ani,** Mețcas **poate renaște în folosul** Vagonului. **Să nu-i răpim posibilitățile...**

DIVIZIA NAȚIONALĂ „A"

ETAPA A 4-A

Caricaturi de Neagu RĂDULESCU

JIUL — F. C. ARGEȘ

Barbu: Tocmai cu noi te găsișI să te reverși, frățioare?

PETROLUL — U.T.A.

— În sfîrșit! S-a spart gheața!

DINAMO — STEAUA

— Imposibil! Nu vezi ce scrie în poartă?